

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 47Ek/959/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118293776
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Ing. Mgr. Zuzana Dinková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6118293776.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: Všeobecná úverová banka, a.s.; skráteneý názov: VÚB, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava-Ružinov, IČO: 31 320 155, právne zastúpeného: Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Námestie svätého Egídia 40/93, 058 01 Poprad, IČO: 44 250 029, proti povinnej: P. F., nar. X.XX.XXXX, trvale bytom Y. XXX, XXX XX Y., o vymoženie pohľadávky vo výške XXX,XX eur s príslušenstvom, vykonávanej súdnou exekútkou: JUDr. Beatrix Vargová, Exekútkový úrad so sídlom Štefánikova 49, 949 01 Nitra, pod sp. zn. 189EX 353/18, rozhodujúc o sťažnosti povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 47Ek/959/2018 zo dňa 20. novembra 2019, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 47Ek/959/2018 zo dňa 20. novembra 2019 **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 19.06.2018 domáhal od povinnej vymoženiu pohľadávky vo výške 197,69 eur s príslušenstvom na základe vykonateľného exekučného titulu - uznesenie Okresného súdu Nové Zámky č.k. 17Csp 110/2017-94 zo dňa 27.04.2018. Dňa 26.06.2018 poveril súd vykonaním exekúcie súdnu exekútku.

2. Vyšší súdny úradník uznesením sp. zn. 47Ek/959/2018 zo dňa 20.11.2019 zamietol návrh povinnej na zastavenie exekúcie v zmysle § 61l ods. 3 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútkoch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení od 1.4.2017 (ďalej len „Exekučný poriadok“). Svoje rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na ust. § 61k ods. 1, 2, 5, § 61l ods. 3, § 197 ods. 2 Exekučného poriadku, na ust. § 6, § 7 ods. 1, 2, § 21 ods. 1, 2 vyhlášky č. 68/2017 Z. z, ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútkoch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), a vecne tým, že povinná nepreukázala žiadne skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhatelnosti exekučného titulu, pričom súd nezistil ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu. Povinná návrhom na zastavenie exekúcie žiadala zrušiť exekučný titul, považovala ho za neprávoplatný, nevykonateľný, rozporný so zákonom s ústavou a úniijným právom, namietala nepodrobenie spotrebiteľskej zmluvy súdnej kontrole v jej prítomnosti, namietala konanie oprávneného, ktorý podľa nej uviedol súd do omylu, použil nekalé praktiky a dopustil sa poškodzovania práv spotrebiteľa a súčasne napádala trovy uplatnené súdnou exekútkou, kedy podľa nej účtovanie DPH nie je v súlade s úniiovým právom a verejným poriadkom; za nesúladne považovala aj upozornenie súdnej exekútky, že trovy exekúcie môžu byť vyššie a za nepreukázanú považovala skutočnú výšku výdavkov uvedenú v upovedomení o začatí exekúcie. Vyšší súdny úradník konštatoval, že exekučným titulom je právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu a to uznesenie Okresného súdu Nové zámky č.k. 17Csp/110/2017-94 zo dňa 27.4.2018, na základe čoho vyhodnotil, že takéto rozhodnutie súdu je spôsobilým exekučným titulom po stránke formálnej (obsahuje

doložkou o vykonateľnosti) aj po stránke materiálnej (obsahuje presnú individualizáciu oprávneného a povinného a určitý výrok), pričom v zmysle uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 306/07-18, súdna exekúcia môže byť na základe exekučného titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej, nariadená a vedená. Dodal, že exekučný súd je takýmto právoplatným a vykonateľným exekučným titulom viazaný. Súd dal do pozornosti skutočnosť, že návrh na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom, ktorým možno napádať rozhodnutie štátneho orgánu, ale ide o procesný prostriedok, ktorým možno vyvolať spor o prípustnosť exekúcie, z čoho vyplýva, že návrh na zastavenie exekúcie môže smerovať proti exekúcii, avšak nie proti exekučnému titulu, dôsledkom čoho predmetom návrhu na zastavenie exekúcie môžu byť skutočnosti procesného i hmotného práva, ktoré nastali až po vzniku exekučného titulu, pričom skutočnosti, ktoré jestvovali pred vznikom exekučného titulu zásadne nemožno ako obranu uplatniť, pretože ich relevancia sa skončila vydaním exekučného titulu. Po preskúmaní upovedomenia o začatí exekúcie zo dňa 28.6.2018 považoval súd za preukázané, že si súdna exekútorka vyúčtovala predbežné trovy exekúcie v súlade s vyhláškou, keďže v zmysle § 7 ods. 1 vyhlášky je odmena exekútora 20 % zo základu na určenie odmeny, čo predstavuje výšku vymoženého plnenia a v prípade, ak by povinná zaplatila vymáhaný nárok do uplynutia lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, patrila by súdnej exekútorke odmena len vo výške 10 % z vymoženého plnenia. Súdna exekútorka má popri odmene nárok aj na náhradu paušálnych výdavkov, ktoré sú v zmysle vyhlášky určené pevnou sumou vo výške 60 eur a v prípade splnenia nároku do uplynutia lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie vo výške 30 eur. Exekučný poriadok priamo vo svojom ust. § 197 ods. 2 priznáva exekútorovi, ktorý je platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvýšenie jeho odmeny a náhrady výdavkov o daň z pridanej hodnoty.

3. Proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka podala povinná na poštovom úrade dňa 20.12.2019 sťažnosť po uplynutí zákonom stanovenej lehoty, Sťažnosť odôvodnila tým, že exekúciu považuje za neoprávnenú a s poukazom na ňou predložené poštové poukazy má za to, že svoj dlh sčasti splnila a že súdna exekútorka porušila zákon tým, že nepredložila súdu doklad o tom, že povinná časť dlhu zaplatila. Predložila súdu poštové poukazy o vykonaných úhradách v prospech súdnej exekútorke nasledovne: dňa 23.7.2018 v sume 5 eur, dňa 27.8.2018 v sume 5 eur, dňa 25.9.2018 v sume 5 eur, 23.1.2019 v sume 5 eur a dňa 25.3.2019 v sume 5 eur.

4. Oprávnený sa k sťažnosti povinnej v súdom stanovenej lehote nevyjadril.

5. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku, sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

6. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

7. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

8. Podľa § 239 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

9. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

10. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

11. Podľa § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

12. Podľa § 121 ods. 1 CSP, lehota podľa tohto zákona môže byť určená podľa hodín, dní, týždňov, mesiacov a rokov.

13. Podľa § 121 ods. 2 CSP, do plynutia lehoty určenej podľa dní sa nezapočítava deň, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty.

14. Podľa § 121 ods. 3 CSP, lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojim označením zhoduje s dňom, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty; ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca.

15. Podľa § 121 ods. 4 CSP, ak koniec lehoty prípadne na sobotu alebo deň pracovného pokoja, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

16. Podľa § 121 ods. 5 CSP, lehota je zachovaná, ak sa v posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť; to platí aj vtedy, ak je podanie urobené elektronickými prostriedkami doručené súdu mimo pracovného času.

17. Podľa § 242 CSP, sťažnosť sa podáva v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal.

18. Podľa čl. 4 ods. 1 základných princípov CSP, ak sa právne vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.

19. Sudca po preskúmaní exekučného spisu konštatuje, že uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 47Ek/959/2018 zo dňa 20. novembra 2019 bolo doručené povinnej dňa 26.11.2019. Z uvedeného vyplýva, že pätnásť deň lehoty na podanie sťažnosti pripadol na deň 11.12.2019, t.j. streda. Keďže povinná podala sťažnosť na poštovom úrade dňa 20.12.2019 (následne ešte aj duplicitne dňa 15.1.2020 e-mailom), podala ju po zákonom stanovenej lehote. Včasnosť podania sťažnosti je zákonnou podmienkou jej prípustnosti, pretože márnym uplynutím lehoty na podanie sťažnosti nadobúda uznesenie právoplatnosť. Súd sa tak už nemôže zaoberať tvrdeniami povinnej, aj v prípade že by boli dôvodné, pretože smerujú voči právoplatnému rozhodnutiu. Lehota na podanie sťažnosti je totiž zákonnou procesnou lehotou, ktorej uplynutím dochádza k procesnej preklúzii pôvodného procesného práva, uplatniť sťažnosť. Sťažnosť podaná po uplynutí zákonnej lehoty je preto neprípustná. Súd s použitím právnej analógie k ustanoveniu § 250 ods. 1 CSP, sťažnosť povinnej zamietol ako oneskorene podanú.

20. Súd však aj napriek uvedenému k úhradám zo strany povinnej vykonaných po začatí exekučného konania v celkovej výške 25 eur (ku dňu spisania sťažnosti) dodáva, že ide o platby vykonané po začatí exekúcie, teda ide o čiastočné vymoženie pohľadávky, ktoré spôsobuje reálne zastavenie časti exekúcie samotným týmto plnením, o čom nie je potrebné rozhodovať uznesením súdu a súdna exekútorka ani nemá zákonnú povinnosť tieto jednotlivé plnenia oznamovať súdu tak, ako to tvrdila povinná. Uvedené čiastočné plnenia zo strany povinnej po začatí exekúcie nemajú vplyv ani na to, že povinnej vznikla povinnosť uhradiť oprávnenému nielen judikovanú pohľadávku, ale aj trovy exekúcie oprávneného a trovy exekúcie súdnej exekútorky. Zaplatenie dlhu zo strany povinnej by mohlo viesť k ukončeniu exekučného konania len v prípade úhrady celej vymáhanej sumy vrátane trov exekúcie, pričom formálno-právne by súd uznesenie o zastavení exekúcie nevydával.

21. O trovách sťažnostného konania súd nerozhodoval, keďže tieto neboli zo strany oprávneného uplatnené.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie.